

Brussel : stad van de toekomst ?

Studiedag 21.09.2013

Slotwoord – Johan Van den Driessche

Damen en heren, beste vrienden,

Wij waren met zijn allen getuige van de toelichting en ideeën naar voren gebracht door gerenommeerde sprekers over hoe Brussel kan uitgroeien tot een sterke kosmopolitische stad. Een stad ook waar het goed en aangenaam is om te wonen, te werken en te ondernemen. Medevoorzitter Karl Vanlouwe, de hele werkgroep, de studiedienst en mezelf zijn dan ook heel verheugd op de zeer grote opkomst voor deze studiedag.

Zelf ben ik geboren in Sint-Agatha-Berchem, heb ik gestudeerd in Molenbeek, Brussel-stad en Schaarbeek; heb ik steeds gewerkt in Brussel waar de internationale omgeving mij in bijna 50 landen heeft gebracht. Gewoond heb ik o.a. in Molenbeek maar ik heb op een zeker ogenblik Brussel verlaten omdat het voor een gezin met opgroeiende kinderen en als Nederlandstalige helemaal niet evident was. In 2005 – toen van een stap naar de politiek absoluut geen sprake was – ben ik teruggekomen omdat ik tot de conclusie was gekomen dat ik eigenlijk een stadsmus ben, geloof in de kracht van steden en vooral geloof in de kracht en de troeven van deze grootstad en in een sterke band tussen Vlaanderen en deze stad.

Ik sta met mijn verhaal niet alleen. Systematisch trekt veelal de jonge, werkende middenklasse weg uit deze stad omdat het inderdaad moeilijk leven is in deze grootstad; de jonge werkende middenklasse die door arbeid en consumptie zorgt voor het merendeel van de inkomsten. Wanneer die inkomsten wegvallen vermindert de financiële ademruimte; wat het leven hier nog moeilijker maakt.

Deze spiraal moeten we doorbreken door, zoals Ben reeds heeft gesteld, de stad terug aantrekkelijker te maken.

Er is nood aan **één visie**, aan **één aansturing**. Er is nood aan politieke verantwoordelijkheid. Brussel is te lang de stad geweest waar “iedereen bevoegd en niemand verantwoordelijk is.”. Dat moet stoppen. We moeten onze verantwoordelijkheid nemen en concreet de leefomstandigheden van de Brusselaar verbeteren.

Een absolute voorwaarde daarvoor is een **veilige en nette stad**. De Brusselse politiek correcte klasse wil de urgentie van deze problematiek niet zien. Alain

Destexhe wees er onlangs nog op: het status quo zorgde voor nalatigheid, en voor *laisser faire, laisser passer*. Kleine wetsovertredingen toestaan is nochtans de kiem voor grote delicten. Het lijkt daardoor dat je in Brussel meer kan mispeuteren dan elders. Verantwoordelijken bij de politie halen bijvoorbeeld aan hoe erg drugs gelinkt is aan criminaliteit en mede daardoor ganse wijken kapot gaan. Daarom moet men bij delicten onmiddellijk ingrijpen en lik op stuk geven. Er bestaat voor de mensen niet zoiets als kleine of grote criminaliteit. Zij ervaren beide even hard. Daarom zijn ook nette buurten belangrijk. Verloederde straten dragen niet enkel bij tot het onveiligheidsgevoel, maar ook tot de onveiligheid. Dat is de Broken windows theorie.

Maar niet alleen politici moeten hun verantwoordelijkheid nemen. Dat moeten wij allemaal doen. (zoals prof Belinda Tato uiteenzette). Ook de burgers zijn verantwoordelijk. Burgers, zoals u en ik, kunnen ieder vanuit hun eigen vaardigheden met ideeën komen, kunnen zich verenigen en opkomen voor hun buurt. Ze zullen dat wellicht des te sneller doen als ze gehoord worden en als ze **fier** zijn op hun stad en op de buurt waar zij wonen die ze nu dikwijls schouderophalend aanschouwen. Want vooraleer we onze toevlucht (*let op het woord vlucht*) nemen tot allerlei hoogdravende en zweverige masterplannen, willen wij inderdaad eerst **Mensenplannen**. We mogen nooit vergeten dat er mensen in deze stad wonen, en dan ons beleid voor hen is.

Een smart city is prima. Maar nu hebben wij eerst nood aan een safe city.

Onze **plannen**, dié moeten **smart** zijn. Ik som er een paar op.

Onze grondstoffen zijn onze hersenen, toch gaat het niet goed met het Brussels onderwijs. Aan Franstalige kant spreekt zelfs FDF'er Gosuin van het falen van het Franstalig onderwijs. Ook het Nederlandstalig onderwijs heeft zijn problemen. Er zijn leraars tekort, zo blijkt ook nu weer met de start van het nieuwe schooljaar. En vorig jaar stelde men zich vragen over het behalen van de eindtermen. We zijn daar niet blind voor. Enkel geschoolde leerlingen hebben de competenties en attitudes om zelf hun plaats te zoeken en te vinden op de arbeidsmarkt. Geschoolde leerlingen worden ook kritische burgers en betrokken Brusselaars.

De klachten over de kwaliteit in het Brussels onderwijs zijn dus niet van de lucht. De kwaliteit en de kwantiteit moet verhogen. De kop in het zand steken helpt ons namelijk niet vooruit.

Wij pleiten vooreerst voor meer samenwerking tussen onderwijs en bedrijfsleven. Net in Brussel is dat een win-win – situatie: leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs die vaak een andere thuistaal hebben, kunnen er de beide landstalen oefenen. Een mooi voorbeeld zijn de inspanningen die Audi Vorst en enkele scholen daarrond doen: de autobouwer start zelf met zijn eigen opleidingen in samenwerking met scholen in en rond Brussel. Bovendien vormt dat een mooie aanvulling op de

schoolopleiding zodat de jongeren vertrouwd worden met de huidige manier van werken in de bedrijfswereid.

Onze voorstellen moeten ook uitmonden in voldoende onderwijscapaciteit. De capaciteit moet ook doelgericht zijn. Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel heeft, het zal u wellicht verbazen, in verhouding vrij veel ASO-scholen en vrij weinig TSO en BSO scholen. Dat is historisch gegroeid. Maar het is maar de vraag waar de huidige arbeidsmarkt nood aan heeft natuurlijk.

Wij denken ook aan een verplicht taalbadjaar en wij willen hier ten volle voor gaan. Het motto indachtig "Neem één jaar en geef ze een leven". Wij willen ook het Nederlands als criterium binnen het voorrangbeleid opwaarderen. Wij pleiten ook voor meer brede scholen, scholen dus die niet enkel worden gebruikt om les te geven, maar die ingebed zijn in het lokaal sociaal-culturele leven, waardoor het Nederlands ook veel meer een plaats krijgt in de leefwereld van de Brusselse jongeren. De scholen zouden ook in het curriculum meer moeten kunnen inspelen op de karakteristieken van deze grootstad en haar specifieke internationale, economische en politieke rol. Deze scholen zouden zo bovendien meer eigenheid hebben waardoor ze ook een unique selling proposition (USP) krijgen; ook naar Vlaanderen. Daarbij zou ondermeer ook aandacht moeten besteed worden aan het aspect burgerschapsvorming.

Beste vrienden,

De N-VA laat Brussel niet los, Vlaanderen mag Brussel niet loslaten. En N-VA wil het niet enkel uitroepen maar het ook doen. Trouwens, voor velen is N-VA het enig alternatief om in deze stad echt verandering te krijgen; dat zijn de signalen die ik dagelijks krijg, vanuit alle lagen van de bevolking, vanuit alle taalgemeenschappen hier in Brussel.

Want het zijn niet wij die Brussel steeds onder curatele willen zetten. Het voorstel dat de Franstalige partijvoorzitters deze week lanceerden om de kinderbijslag en ouderenzorg in Brussel zoveel mogelijk naar Waals model in te richten is niets meer dan de bevoogding van Brussel vanuit Luik. Brussel krijgt er een PS-schoonmoeder bij, die vanuit Wallonië mee het beleid bepaalt. Maar niet alleen Brussel krijgt er een PS-schoonmoeder bij. Ook alle Vlaamse Brusselaars krijgen een PS-schoonmoeder. Wij waarschuwden hiervoor reeds publiekelijk in juli maar het bleef stil op dat vlak. Wij rekenen er dan ook op dat de Vlaamse traditionele partijen zich hier nu met alle macht tegen zullen verzetten.

Momenteel leggen wij de laatste hand aan een concreet plan voor Brussel. Deze studiedag is daarvoor dan ook heel inspirerend. Wij zullen ons plan in november aan

onze partijleden voorstellen. En daar gaan wij verder op de weg zoals wij die hier geschetst hebben.

- Een stad die veilig en net is
- Een stad die ruimte creëert voor kinderen, goede en voldoende scholen, kinderopvang, pleinen en wijken
- Een stad die bereikbaar is
- Een stad waar iedereen vanuit zijn eigen vaardigheden verantwoordelijkheid neemt, waar voldoende werk is en armoede actief wordt aangepakt
- Een stad met één visie en één aansturing dat de mogelijkheden van deze stad maximaal benut

En ja, wij wensen van Brussel een smart city te maken met duurzame, innovatieve en slimme projecten, een echte stad van de toekomst. Maar laat ons starten met de fundering en dat is eerst en vooral deze stad terug aantrekkelijk maken voor de middenklasse en voor iedereen die hier leeft, werkt of onderneemt. Ik zou zeggen, eerst safe, dat is smart.

Ik dank u.